

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за дейностите по предоставяне на услуги

(ДВ, бр. 15 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 3 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „Администраторът на ЕЗК осигурява на доставчиците и получателите” се заменят с „Единното звено за контакт осигурява на доставчиците”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Министерският съвет приема наредба за условията и реда за поддържане и функциониране на ЕЗК по съвместно предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.“

§ 2. В чл. 4 основният текст се изменя така:

„Чл. 4. Единното звено за контакт осигурява достъп на доставчиците и получателите на услуги до:”.

§ 3. В чл. 5 думите „администратора на” се заличават.

§ 4. В чл. 7 думите „Администраторът на ЕЗК” се заменят с „Единното звено за контакт”.

§ 5. В чл. 8 думите „Администраторът на ЕЗК” се заменят с „Единното звено за контакт”.

§ 6. В чл. 9 ал. 2 се изменя така:

„(2) Извън случаите по ал. 1 специален закон може да въвежда разрешителен режим само когато е в съответствие със следните принципи:

1. недискриминация - пряка или непряка, въз основа на националност или на местоположение на адреса на управление на доставчика;

2. необходимост – разрешителният режим е оправдан от необходимостта за защитата на обществения интерес;

3. пропорционалност - защитата на обществения интерес не може да бъде постигната с по-малко ограничителни мерки, включително чрез последващ контрол.”

§ 7. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 8 се изменя така:

„8. за предварителна регистрация или за предходно осъществяване на дейност за определен период на територията на Република България.”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Предоставянето на разрешение за достъп до услуги или за упражняване на дейност по предоставяне на услуги може да бъде поставено в зависимост от изпълнението на следните мерки само когато е оправдано от наложителна причина за защита на обществения интерес, който не може да бъде защитен с по-малко ограничителни мерки и не дискриминира доставчика на услуги:

1. количествени или териториални ограничения, включително лимити, свързани с фиксиран брой население или минимално географско разстояние между доставчиците;

2. задължение за доставчика да има специфична правно-организационна форма;

3. изисквания, свързани с притежаване на акции или дялове в дадена компания;

4. изисквания, които не са въведени от правото на Европейския съюз, които запазват достъпа до дейност по осъществяване на дадена услуга за определени доставчици поради специфичния характер на дейността;

5. забрана за повече от едно установяване на територията на една държава;

6. изисквания за минимален брой заети лица;

7. фиксирани минимални и/или максимални тарифи, с които доставчикът трябва да се съобразява;

8. задължения за доставчика освен своята услуга да предоставя заедно с нея и други специфични услуги;

9. изисквания към доставчиците да упражняват само определен вид дейност или ограничения за упражняване на различни дейности в съдружие.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думата „доказване“ се добавя „изпълнението“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думата „доказване“ се добавя „изпълнението“ и след думите „копие или“ се добавя „заверен“.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думата „доказване“ се добавя „изпълнението“.

6. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

§ 8. В глава четвърта наименованието на раздел I се изменя така:

„Временно предоставяне на услуги”

§ 9. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Всеки доставчик, който има право да упражнява дейност по предоставяне на услуги по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, може свободно да упражнява тази дейност на територията на Република България, без да подлежи на разрешителен режим, когато ще извършва тази дейност временно или еднократно без установяване.

(2) Временното или еднократно предоставяне на услуги може да бъде ограничено само от изисквания, наложени с изрична разпоредба на закон, които са съобразени със следните принципи:

1. недискриминация - изискванията не могат да дискриминират пряко или непряко на основание на националност или установяване в определена държава членка по отношение на юридическите лица;

2. необходимост - изискванията трябва да бъдат оправдани по причини, свързани с обществения ред, обществената сигурност, общественото здраве или опазването на околната среда;

3. пропорционалност - изискванията трябва да са подходящи и да съответстват на поставените цели.“

2. В ал. 3:

а) основният текст се изменя така:

„Изискванията на ал. 2 не могат да ограничават временното или еднократното предоставяне на услуги от доставчик, установен в друга държава членка, чрез:”;

б) точка 7 се изменя така:

„7. изисквания към получателя на услуги, ограничаващи ползването на услуга от доставчик, установен в друга държава - членка на Европейския съюз, които налагат:

а) да е получил разрешение или да е подал декларация пред компетентен орган в Република България;

б) дискриминационни ограничения по отношение на предоставянето на финансова помощ по причина, че доставчикът е установен в друга държава - членка на Европейския съюз, или във връзка с мястото, където се предоставя услугата;

в) дискриминационни ограничения, основани на националност или местоживеене.”

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Компетентните органи прилагат изискванията при временно предоставяне на услуги, като вземат предвид характера на услугата, продължителността, редовността и честотата на предоставяне, както и специфичните характеристики на услугата, за всеки конкретен случай.”

4. Създава се нова ал. 5:

„(5) Компетентните органи при прилагане на изискванията към временното или еднократното предоставяне на услуги са длъжни да приемат документи, издадени по законодателството на друга държава членка, които са еквивалентни или по същността си сравними с целта на изискванията, определени в законодателството на Република България.”

5. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

§ 10. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 се създават букви „в” - „д”:

„в) в газовия сектор - услуги в обхвата на Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ;

г) услуги по водоразпределение и водоснабдяване и услуги, свързани с отпадъчните води;

д) третиране на отпадъци;“ .

2. В т. 6 след думите „професионална квалификация” се добавя „за въпроси от обхвата на дял II от Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации”.

3. Точка 7 се изменя така:

„7. услуги в областта на социалното осигуряване, които са обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социално осигуряване;”.

4. Създава се нова т. 10:

„10. услуги по превози на отпадъци, които са обхванати от Регламент (ЕИО) № 259/93 относно надзора и контрола върху превози на отпадъци в рамките на, за и от Европейската общност;“.

5. Досегашните т. 10 и 11 стават съответно т. 11 и 12.

6. Досегашната т. 12 става т. 13 и в нея след думата „счетоводството” се добавя „за въпроси в обхвата на Директива 2006/43/ЕО относно задължителния одит”.

7. Досегашните т. 13 и 14 стават съответно т. 14 и 15.

§ 11. В чл. 21, ал. 1 думата „Предоставянето” се заменя с „Временното или еднократното предоставяне”.

§ 12. В чл. 23 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Администраторът на ЕЗК” се заменят с „Единното звено за контакт”.

2. В ал. 2 думата „администратора” се заменя с „ЕЗК”.

3. В ал. 3 думите „Администраторът на ЕЗК” се заменя с „Единното звено за контакт”.

§ 13. В чл. 24 се създават ал. 5 и 6:

„(5) Доставчиците на услуги не могат да дискриминират получателя на услугата по отношение на националност и местожителство.

(6) Общите условия за достъп до дадена услуга, представени пред широката общественост от доставчика, не могат да съдържат дискриминационни разпоредби, свързани с националност или местожителство на получателя, без това да изключва възможността да се предвиждат разлики в условията на достъп, когато тези разлики са пряко оправдани от обективни критерии.”

§ 14. В чл. 30 след думите „Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП)” се добавя „съгласно Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно административното сътрудничество чрез Информационната система за вътрешния пазар”.

§ 15. В чл. 35, ал. 1 след думите „спазване на изискванията” се поставя запетая и се добавя „приложими за тях в съответствие с чл. 19 и 20”.

§ 16. В чл. 39 т. 3 се отменя.

§ 17. В чл. 40 ал. 1 се изменя така:

„(1) Длъжностно лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 8, 11, 13, 15, 16, 18, чл. 22, ал. 2, чл. 23, ал. 4 и 5, чл. 27, чл. 32, ал. 3 или чл. 33, се наказва с глоба в размер от 50 до 250 лв., освен ако деянието съставлява престъпление.”

§ 18. В чл. 42 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато нарушенията по чл. 40 са извършени от кметове на общини, актовете за установяване на административните нарушения се съставят и наказателните постановления се издават от съответния областен управител или от оправомощени от него длъжностни лица.”

§ 19. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1 се създават т. 30 и 31:

„30. „Временно или еднократно предоставяне на услуги” е предоставяне на услуги съгласно чл. 56 от Договора за функциониране на Европейския съюз от доставчик, който е законно установен в друга държава членка и еднократно или за определен период от време ще упражнява своята дейност в България, без да се установява.

31. „Обективни критерии” по отношение на разликата в условията на достъп до услуги са: допълнителни разходи, свързани с разстоянието или техническите характеристики на предоставянето на услугата, различните пазарни условия, като по-високото или по-ниско търсене, повлияно от сезоните, различните периоди на почивки в държавите членки, цените на различни конкуренти или допълнителните рискове, свързани с разликите в нормативните изисквания в сравнение с държавата членка на установяване.”

2. В § 2:

а) алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) При планиране или изготвяне на законопроект, който предвижда въвеждането на изисквания към доставчиците на услуги, свързани с достъпа до услуги или с упражняването на дейност по предоставяне на услуги, органът, предложил включването му в законодателната програма на Министерския съвет, или органът, отговорен за неговото изготвяне, уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(2) За уведомяването по ал. 1 компетентният орган изготвя доклад с информация за:

1. разрешителни режими, които не въвеждат правото на Европейския съюз;

2. основанията за изискванията към доставчиците на услуги;

3. съответствието с принципите, посочени в чл. 9, ал. 2.”;

б) алинея 3 се отменя.

§ 20. В Закона за Камарата на строителите (обн., ДВ, бр. 108 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 19, 35 и 92 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г. и бр. 82 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 2 изречение второ се отменя.

2. В чл. 17 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите, когато строителят е лице, което има право да извършва такава дейност по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, за вписване в регистъра се подава заявление по образец, към което се прилагат:

1. копие на документ, удостоверяващ правото да се изпълняват строежи, издаден от компетентен орган на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, придружено с официален превод на български език, извършен в съответствие с Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа и с Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, или посочване на нормативния акт и съответното правно основание, по силата на което заявителят има право да извършва дейността;

2. документите по ал. 2, придружени с официален превод на български език, извършен в съответствие с Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа и с Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове.”

3. Създава се чл. 25а:

„Чл. 25а. (1) В случаите на временно или еднократно предоставяне на строителни услуги лицата, които имат право да извършват такава дейност по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, уведомяват комисията по чл. 26 (централно звено „Регистър” – София) за пълното и точно наименование на строежа съгласно издаденото разрешение за строеж на основание чл. 148 от Закона за устройство на територията или пълното и точно наименование на строителните и монтажните работи по сключения с главния изпълнител договор.

(2) Към уведомлението по ал. 1 се прилагат:

1. копие на документ, удостоверяващ правото да се изпълняват строежи, издаден от компетентен орган на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, придружено с официален превод на български език, извършен в съответствие с Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа и с Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, или посочване на нормативния акт и съответното правно основание, по силата на което заявителят има право да извършва дейността;

2. копие на разрешението за строеж или копие на договора с главен изпълнител на строежа и копие на издаденото разрешение за строеж.

(3) Информацията за лицата по ал. 1 се публикува в отделен списък към регистъра по чл. 14, ал. 1.

(4) Комисията издава удостоверение за извършване на еднократна или временна строителна услуга за конкретен строеж на територията на Република България, което покрива необходимия обхват на вписване в Централния професионален регистър на строителите за изпълнение на този строеж.”

§ 21. В Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране (обн., ДВ, бр. 20 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 65 от 2003 г., бр. 77 от 2005 г., бр. 30 и 79 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., бр. 28 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г. и бр. 82 от 2012 г.) се създава чл. 14а:

„Чл. 14а. В случаите на временно или еднократно предоставяне на услуги в областта на архитектурата и инвестиционното проектиране от граждани на държава - членка на Европейския съюз, установени в друга държава членка, се прилагат разпоредбите на част втора от Закона за признаване на професионалните квалификации и разпоредбите на Закона за дейностите по предоставяне на услуги.“

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ..... 2012 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за дейностите по предоставяне на услуги

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за дейностите по предоставяне на услуги (ЗИД на ЗДПУ) има за цел да прецизира и допълни съществуващата национална нормативна уредба в областта на установяването и свободното предоставяне на услуги за постигане на пълно съответствие с разпоредбите на европейското законодателство в областта на услугите на вътрешния пазар и по-конкретно с изискванията на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г.

Направените предложения за изменение и допълнение на ЗДПУ са във връзка с препоръки на Европейската комисия, получени чрез системата EU Pilot (Запитване № 2357/11/MARK от 13.09.2011), свързани с необходимостта от предприемане на последващи действия и законодателни мерки на национално ниво във връзка с прилагането на Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар.

Законопроектът цели постигане на по-прецизно въвеждане и пълно и точно прилагане разпоредбите на Директивата за услугите в България, което да създаде по-голяма правна сигурност за доставчиците на услуги.

Законът за дейностите по предоставяне на услуги регламентира общите правила и принципи относно осигуряване правото на установяване на доставчиците на услуги и свободното предоставяне на услуги, гарантирани от разпоредбите на чл. 49 и 56 от Договора за функциониране на Европейския съюз и на Директива 2006/123/ЕО. Като общ закон ЗДПУ предвижда специален закон да може да въвежда разрешителен режим само когато е необходим за защита на обществения интерес, който не може да бъде защитен с по-малко ограничителни мерки и не дискриминира доставчика на услуги. В допълнение специалните закони могат да налагат единствено изисквания, които не противоречат на разпоредбите на ЗДПУ, като при наличие на конфликт между тях специалните закони следва да бъдат изменени в съответствие със ЗДПУ, предвидено в § 2 от Допълнителните разпоредби на законопроекта. С направените изменения и допълнения е предвиден механизъм за контрол на процеса по въвеждане на нови нормативни изисквания относно достъпа до услуги или упражняването на дейности по предоставяне на услуги. Компетентните органи са длъжни да мотивират въвеждането на изисквания спрямо доставчиците на услуги, както

и да посочат съответствието им с принципите на свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги.

Направени са промени във връзка с премахването на думата „администратор“ на единно звено за контакт (ЕЗК). По силата на чл. 3 от ЗДПУ функциите на ЕЗК в България се изпълняват от Единния портал за достъп до електронни административни услуги, който се изгражда и поддържа от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, който се явява и администратор на ЕПДЕАУ и на ЕЗК. В ход е изграждането на нов портал, който ще изпълнява функциите на ЕЗК, което налага тази промяна. АLINEЯ 3 на чл. 3 предвижда Министерският съвет да приеме наредба за условията и реда за поддържане и функциониране на ЕЗК по съвместно предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

В § 6 във връзка с достъпа до упражняване на дейностите по предоставяне на услуги чл. 9, ал. 2 от законопроекта конкретизира трите принципа за съответствие, съгласно които специален закон може да въвежда разрешителен режим – принципите на недискриминация, необходимост и пропорционалност.

В § 7 е предвидено създаване на нова ал. 2 в чл. 11, която въвежда разпоредбите на член 15 от Директива 2006/123/ЕО. В ал. 2 са изброени изисквания към доставчиците на услуги, които се допуска да бъдат въведени в националното законодателство, когато тези изисквания са недискриминационни, пропорционални и оправдани от наложителни причини, свързани с обществения интерес.

Една от основните цели на Директива 2006/123/ЕО е да улесни презграничното (временното) предоставяне на услуги във връзка с една от основните свободи, заложи в чл. 56 от Договора за функциониране на Европейския съюз – свободното движение на услуги в рамките на Единния вътрешен пазар. С цел по-голяма яснота на законовите разпоредби терминът „свободно предоставяне на услуги“ е заменен с „временно предоставяне на услуги“, за което е дадено определение в Допълнителните разпоредби. В съответствие с изискванията на чл. 16 от директивата в § 9 от законопроекта е предвидено изменение на чл. 19, което касае предоставяне на услуги от лица, които са законно установени в друга държава членка, придобили са право да упражняват конкретна дейност и желаят временно или еднократно да предоставят тази услуга в България. Член 19, ал. 1 от законопроекта гарантира, че тези лица могат свободно да предоставят услуги с временен характер на територията на България, като тази свобода в съответствие с ал. 2 може да бъде ограничена само от изисквания, наложени с изрична

разпоредба в закон, и при спазване на посочените принципи. Изискването на ал. 2 цели специалните закони, които регулират конкретна дейност, да предвиждат разграничение в изискванията към доставчиците на услуги за случаите на трайно установяване в България и случаите на временно предоставяне на услуги.

В чл. 19, ал. 3 т. 7 е изменена в съответствие с чл. 19 от Директива 2006/123/ЕО и с оглед премахване на допуснатата от действащия закон възможност за налагане на ограничения по отношение на получателите на услуги.

Същевременно се създава нова ал. 5, която налага компетентните органи да приемат всички документи, издадени по законодателството на друга държава членка, които са еквивалентни или по същността си сравними с целта на изискванията, определени в законодателството на Република България.

Във връзка с препоръка на Европейската комисия за конкретизиране обхвата на чл. 20, т. 6 и 12 от ЗДПУ в § 10 са направени съответните допълнения с препратки съответно към Директива 2005/36/ЕО и Директива 2006/43/ЕО, които конкретизират обхвата на чл. 20 от ЗДПУ.

В § 13 от законопроекта е предвидено създаването на нови ал. 5 и 6 в чл. 24, чрез които да бъдат обхванати разпоредбите на чл. 20 от Директива 2006/123/ЕО. Във връзка с новата ал. 6 в Допълнителните разпоредби е включено определение на термина „Обективни критерии”.

В § 15 е предвидена конкретизация на чл. 35, ал. 1 във връзка с изясняване обхвата на правомощията за осъществяване на контрол от страна на националните компетентни органи спрямо доставчици от друга държава членка, които временно предоставят услуги на територията на България. С § 17 от законопроекта се предвижда в чл. 40, ал. 1 да отпаднат санкциите по чл. 5 и 6 от ЗДПУ, свързано с невъзможността да се контролира изпълнението, съответно неизпълнението, на функциите от страна на компетентните органи във връзка с предоставянето на информация. В § 18 е предвидено изменение на чл. 42, ал. 2 с цел прецизиране на разпоредбата по отношение на компетентността на областния управител при установяване на административни нарушения и налагането на административни наказания по чл. 40 от ЗДПУ.

Във връзка с препоръките на Европейската комисия по прилагането на Директива 2006/123/ЕО следва да бъдат предприети законодателни мерки за изменение и допълнение и в други законодателни актове с оглед привеждане на специфичното законодателство за отделните сектори в съответствие с разпоредбите на директивата. Във връзка с това със

законопроекта се въвеждат и изменения и допълнения в Закона за Камарата на строителите в България и в Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране, отнасящи се по-специално за временното и еднократното предоставяне на услуги в областта на архитектурата, инвестиционното проектиране и строителството.

Със законопроекта са отстранени констатираните от Европейската комисия несъответствия с разпоредбите на Директива 2006/123/ЕО. Същевременно разпоредбите на ЗДПУ са допълнени и прецизирани с оглед избягване на неяснотите и различните тълкувания, както и с цел установяването на единен подход за унифициране на приложимото национално законодателство в областта на предоставянето на услуги.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: